

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:
președinte – Constantin Gurschi,
judecători – Constantin Alerguș și Andrei Harghel,
interpret – Ludmila Batîr,

judecând în ședință închisă recursul inculpatului Florea Anatolie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 18 martie 2013, în cauza penală în privința lui

Florea Anatolie Cozma, născut la 26 mai 1963, domiciliat în mun. Chișinău, str. Independenții 9/4, ap. 22.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.10.2011 – 11.05.2012;

Instanța de apel: 12.07.2012 – 18.03.2013;

Instanța de recurs: 08.08.2013 – 13.08.2013.

Procedura de citare a fost legal executată.

În ședință s-au prezentat:

Inculpatul Florea Anatolie și avocatul acestuia, Ceachir Anatolie, care au solicitat admiterea recursului în sensul declarat și stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse non-privativă de libertate.

Procurorul Dumitru Graur, a solicitat respingerea recursului, ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Asupra recursului în cauză Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2013, s-a dispus admiterea apelului declarat de inculpatul Florea A. și s-a casat, inclusiv din oficiu, sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 11 mai 2012, potrivit căreia Florea A. a fost condamnat în baza art. 290 alin. (2) lit. b) CP, la 4 ani închisoare și în baza art. 190 alin. (4) CP, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în domeniul comercializării armelor pe un termen de 5 ani, și definitiv fiindu-i stabilită, cu aplicarea art. 84 alin. (1) CP, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al

pedepselor aplicate, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în domeniul comercializării armelor pe un termen de 5 ani, fiind dispusă rejudecarea cauzei penale în privința lui Florea A., de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

Totodată, prin decizia instanței de apel s-a dispus menținerea măsurii preventive în privința lui Florea A., sub formă de arest.

2. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, la judecarea cauzei în instanța de fond, s-au admis erori procesuale care nu pot fi corectate de instanța de apel, și respectiv, s-a conchis asupra trimiterii cauzei la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată, dat fiind că inculpatului i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO, dreptul la apărare și dreptul la traducător.

3. Nefiind de acord cu decizia pronunțată de instanța de apel, în partea ce ține de aplicarea măsurii preventive - arestul, inculpatul Florea A., a înaintat recurs, solicitând anularea acestuia, fără a formula o motivare corespunzătoare sub acest aspect. În drept, recursul declarat fiind întemeiat pe prevederile art. 437 alin. (1) și (2), 438 CPP.

În cadrul ședinței de judecată, avocatul Ceachir A., în numele inculpatului Florea A., a înaintat un recurs suplimentar, potrivit căruia solicită înlocuirea măsurii preventive – arestul, cu o altă măsură alternativă.

4. Judecând recursul, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate de părți în cadrul ședinței de judecată, Colegiul penal constată, că acesta urmează a fi admis, pentru următoarele considerente.

Reieșind din textul recursului declarat de către inculpat, se constată că, drept temei al controlului judiciar al legalității deciziei instanței de apel privind măsura preventivă aplicată, recurentul invocă art. 437 alin. (1) și (2), 438 CPP, norme ce reglementează recursul ordinar împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul. Însă, Colegiul penal reține că, recurentul urma să invoce prevederile expuse în art. 329 alin. (2) și art. 311-312 CPP, ce reglementează rezolvarea chestiunii cu privire la măsura preventivă, aplicabile în cazul supus judecării.

În continuare, verificând legalitatea și temeinicia aplicării măsurii preventive – arestul, de către instanța de apel, în privința inculpatului Florea A., după casarea sentinței și dispunerea unei noi rejudecări a cauzei în instanța de fond, Colegiul penal conchide că instanța de apel nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 416 CPP, potrivit cărora instanța de apel, deliberând asupra apelului, este obligată să se expună asupra măsurii preventive, și asupra oricăror alte chestiuni de care depinde soluționarea completă a apelului, precum și, de prevederile expuse în art. 176 alin. (1) CPP, și anume, că măsurile preventive pot fi aplicate de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal ori să săvârșescă alte infracțiuni, de asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.

Totodată, din procesul-verbal al ședinței de judecată din 06 decembrie 2012, se constată că procurorul Tăut D., a solicitat instanței să admită apelul declarat de inculpat

din alte motive decât cele invocate în cerere, să dispună casarea sentinței și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată, iar măsura preventivă – arestul, aplicată inculpatului să fie prelungită pe un termen de 30 de zile. Însă, asupra demersului respectiv, instanța de apel la adoptarea deciziei, a omis să se expună.

Or, Colegiul penal menționează că, în conformitate cu dispozițiile art. 329 alin. (1) CPP, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților, ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului. În cazul aplicării arestării preventive, hotărârea instanței poate fi atacată, în termen de 3 zile, în instanța ierarhic superioară cu recurs, care se va judeca conform prevederilor art. 311 și 312 CPP, aplicate în mod corespunzător.

Potrivit art. 312 alin. (5) pct. 1) lit. b) CPP, în urma controlului judiciar efectuat, instanța de recurs este în drept să admită recursul cu aplicarea unei alte măsuri preventive, la alegerea instanței de recurs, însă nu mai aspră decât cea solicitată în demersul procurorului.

Prin urmare, reieșind din textul normei expuse, instanța de recurs la examinarea legalității arestării aplicate în privința inculpatului, este în drept să aplice altă măsură decât cea stabilită, care nu trebuie, însă, să fie mai aspră decât cea solicitată în demersul procurorului.

Din materialele dosarului, se constată că, la faza judecării cauzei în instanța de fond, măsura preventivă numită în privința inculpatului Florea A., la demersul procurorului, a fost – arestul.

Prin urmare, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să decidă care măsură urmează să-i fie aplicată în continuare inculpatului Florea A., în cazul în care a dispus rejudecarea cauzei, dar din textul deciziei se vede că această cerință nu s-a respectat.

În speță, Colegiul constată că, sunt motive „*pertinente și suficiente*”, care ar justifica înlocuirea măsurii preventive din arest, cu arest la domiciliu, și anume, reieșind din faptul că, inculpatul este învinuit de săvârșirea unor infracțiuni grave, pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoare de la 7 până la 10 ani, de asemenea, avînd în considerație complexitatea cauzei penale, gravitatea infracțiunilor comise, precum și personalitatea inculpatului.

La fel, Colegiul reține că potrivit art. 425 CPP, situația recurentului nu poate fi agravată în propriul recurs și din aceste considerente, avînd în vedere că cauza penală în privința lui Florea A., deja s-a judecat pe fond și în apel, fiind verificate toate probele administrate, prezența riscurilor care ar justifica menținerea stării de arest în privința inculpatului, au decăzut. Adică, existența riscurilor de eschivare și de împiedicare a bunei desfășurări a justiției, nu-i pot fi imputate la această etapă inculpatului.

În consecință, Colegiul penal conchide că, prin înlocuirea măsurii preventive – arest, cu arestul la domiciliu, aplicat inculpatului Florea A., în circumstanțele descrise, se urmărește un scop legal, fiind necesară și proporțională pericolului social al faptelor ce i se încredințează, urmărind drept scop desfășurarea normală a cercetării judecătorești, protejarea persoanelor participante la proces, acordarea posibilității părților de a acumula

nestingherit probe și păstrarea intactă a acestora, garantarea desfășurării unui proces obiectiv și echitabil, cu adoptarea unei hotărâri întemeiate și legale.

5. În conformitate cu prevederile art. 312 alin. (5) pct. 1) lit. b) CPP, Colegiul penal,

DECIDE :

Admite recursul declarat de inculpatul Florea Anatolie Cozma, casează decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 18 martie 2013, în partea aplicării măsurii preventive – arestul, în privința inculpatului, modificînd-o cu arest la domiciliu - str. Independenței 9/4, ap. 22, mun. Chișinău, pe un termen de 90 zile, cu stabilirea restricției - interzicerea de a ieși din locuință.

Punerea în executare a arestului la domiciliu aplicat inculpatului Florea Anatolie Cozma și supravegherea executării acesteia, se va efectua de către Comisariatul de poliție sector Botanica, mun. Chișinău.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 august 2013.

Președinte: (semnătură) Constantin Gurschi

Judecători: (semnătură) Constantin Alerguș

(semnătură) Andrei Harghel

Copia corespunde originalului

Președinte

Constantin Gurschi